

הנדון:

האם שילנסקי וגאולה כהן נשתלו על ידי אש"ף? בוודאי שלא!

הפרובוקציה

איני רוצה לטעון, חלילה, שרוב שילנסקי הוא סוכן שנשתל כאן על ידי הסובייטים או אש"ף. בוודאי שלא.

אומנם, שילנסקי בא מאירופה המיוזרת אחרי המלחמה, ושם פצצה במישרדהחוף כדי לפוצץ את הסכסוך השילומים. אותו הסכסוך עורר את זעם מוסקווא, מפני שהעניק לגיטימציה לגרמניה המערבית, שנותנתפשה.

ואומנם, במשך השנים השקיע שילנסקי מאמצים בלתינלאים כדי לחבל בכל סיכוי לשלום. השלום שעליו דובר, שלום כחסות האמריקאים, פאקס אמריקאנה, היה לרועץ לבריית-המועצות.

ואומנם, מעשיו השבוע, שהיו עלולים לקומם נגד ישראל את כל העולם המוסלמי, תואמים היטב את האינטרסים של ברית-המועצות ואש"ף. אבל הטענה כאילו שילנסקי נשתל כאן בכתוביו היא, כמוכן, מוגזמת. אני דוחה אותה בשתי הידיים

לם הטענה כאילו גאולה כהן היא סוכנת סובייטית-אש"ףית שתולה, כמוכן אבסורדית.

גאולה כהן, האם זה יכול להיות? דווקא היא? בוודאי שלא!

אומנם, בניעוריה היתה גאולה כהן חברת לח"י, אירגון שמטרתו היתה לסלק את הבסיס הבריטי מארץ זו — מטרה שהיתה חשובה מאוד גם לברית-המועצות. אחרי שלח"י התייאש מקבלת עזרתה של גרמניה הנאצית כמאבק נגד האנגלים, הוא פנה לעבר ברית-המועצות וביקש לכרות ברית עימה למען סילוק הבריטים. אבל זה היה זומן.

ואומנם, במשך השנים דחפה גאולה כהן בכל כוחה להקמת התנחלויות בגדה המערבית, כדי למנוע שלום. בכך שירתה את סוריה, בעלת-בריתה של מוסקווא, ואת חזית-הסירוב הפלסטינית של אבינינדאל וחבריו.

ואומנם, כאשר בא הנה הנשיא ג'ימי קארטר כדי לכוון שלום ישראלי-מצרי בחסות אמריקאית, פרצה גאולה כהן בצעקות נגדו בכנסת, והמשיכה בהתנגדותה להסכם-השלום עד הרגע האחרון, על גגות ימית.

ואומנם, מעשיו השבוע היו ישועה למועמר קדאפי וליכוד סוכניו את העולם המוסלמי, בדיוק כשהאמריקאים תכננו לעלות עליו. וקארפי הוא, כמוכן, בעל-בריתם של מוסקווא ואבינינדאל גם יחד.

אבל לטעון שגאולה כהן משרתת בכוונה תחילה את ברית-המועצות ו/או את אבינינדאל — לא, לא, זה אבסורד! אל יעלה רעיון כזה אף בדמיוננו! יש לזרות מחשבה כזו על הסף!

בשום פנים ואופן אינני בא לרמוז שרוב שילנסקי וגאולה כהן הם עושי-דברו של אש"ף, וגם לא יוכל נאמן, גרשון סלומון, אבי פרחה, ז'אק אמיר, עובדיה עלי ושאר החבורה של כובשי הרהיבית.

הם וחלילה! בשום פנים לא! אני בא רק לטעון טענה אחת: אילו היו כל אלה סוכנים סובייטיים שתולים, או משרתים-בישבר של אבירי נירדאל, הם לא היו יכולים להתנהג אחרת מכפי שהתנהגו בשבוע שעבר.

בפגישתי האחרונה עם אנורו אליסאדאט, כנוייה של ליד הסכר מצפון לקאהיר, התגלגלה השיחה לירושלים.

סאדאט חייד את חיובו השקט ואמר: "אינני מבין אתכם, הישראלים. האם לא די לכם במלחמה שיש לכם עם 100 מיליון ערבים? האם אתם זקוקים גם למלחמה עם 800 מיליון מוסלמים?"

וזהו הבעיה כולה על רגל אחת.

הסיכסוך ההיסטורי שבו אנחנו נתונים, זהו סיכסוך בין יהודים וערבים לאומי. זהו סיכסוך בין ישראל ומדינות-ערב. אין זה סיכסוך בין יהודים ומוסלמים, בין סוגרי ה"צבאות וסוגרי-אללה.

אומנם, מנהיגים פלסטיניים ניסו בעבר לא פעם להפוך את המלחמה הלאומית הזאת לג'י-האד, כדי לגייס לעזרתם את המוני המוסלמים ברחבי-העולם. בימי המאורעות של 1929 הפיץ המופתי הירושלמי, חג' אמין אל-חוסייני, ברחבי העולם המוסלמי גליונות של כיפת-הסלע, וקריאה למוסלמים לחוש לעזרת אחיהם בעיר-הקודש מול מדינות היהודים. לפי טענת הבריטים, פרצו המהומות 1929 בגלל פרובוקציה של יהודים לאיר

לקחת את בנו, את יחידו אשר אהב, ישמעאל, ולהקריבו במקום הזה. מוחמד הנביא עלה משם השמימה.

האם אמונה זו מקודשת למוסלמים פחות מאשר אמונת היהודים במאורי רעות דומים? מי מסוגל לקבוע זאת? על סמך מה? איך? ולשם מה?

כמיליוני בתים מוסלמיים ברחבי תבל תלויה על הקיר תמונת הבניין הנהדר של כיפת-הסלע — ציורים, צילומים, תבליטי זהב וכסף ונחושת. ראיתי כאלה כעשרות בתים בתריסר ארצות, מהולנד עד מארוקו, ממצרים עד ארצות-הברית. הזכר את שמה של ירושלים, והרעדת את מיתרי ליבו של יהודי. הזכר את שמה של אל-קודס, והרעדת את מיתרי ליבו של מוסלמי. הזכר את שמה של ג'רוסלם, בשפות השונות, והרעדת את מיתרי ליבו של נוצרי.

שילנסקי ושות' ברחבת-המיסגדים* : וגם לא סוכני-מוסקווא

מניים, במסווה דתי, אנשי-בית"ר תקעו בשופר כסימטת הכותל המערבי, בניגוד להסכם הסטא-טוסקונו דה'י, וכך החל מרחץ-הדמים. אולם עד היום לא התלקחה התבערה הדתית, למרות כל הגיזים. הסיכסוך נשאר לאומי וחילוני. נהרות הדם שנשי סכו בגללו לא הפכו למבול.

עכשיו כאים שילנסקי ושות', ומבקשים לשנות זאת.

כראי להעיקף מבט במפת העולם המוסלמי — חגורה רחבה של מדינות, המשתרעת ממארוקו ועד אינדונסיה, מדרום ברית-המועצות ועד לצפון-ניגריה.

מעבר לעולם הערבי מאכלסים המוסלמים כמה מן המדינות הגדולות ביותר בעולם. איראן (35 מיליון) כבר מעורבת. לא כן פאקיסטאן (85 מיליון), המתקרבת במהירות רבה לייצור פצצות גרעיניות. וגם לא כאנגלה-דרש (90 מיליון), מאלזיה (15 מיליון), אינדונסיה (150 מיליון), תורכיה (45 מיליון), ניגריה (85 מיליון), מחציתם מוסלמים. 15 מיליון מוסלמים אדוקים רשומים בברית-המועצות, וברחבי אירופה פזורים כיום 15 מיליון מוסלמים, שאינם חסרי-השפעה.

מי שמחפש צרות עם כל אלה, ישעלה להרהיבית!

לא פעם מפצים אצלנו קישקושים בנוסח: "בשביל המוסלמים זה סתם עוד מקום קדוש, אבל בשבילנו, היהודים, זהו המקום הקדוש היחיד!"

זהו קישקוש, מפני שאיש לא המציא עדיין מדידת, שיבדוק את האינטנטי סיביות היחסית של רגשות דתיים. רחבת-המיסגדים בירושלים — הראם-אל-שריף — מקודשת למוסלמים, לצד כמה ומדינה. לפי אמונתם, הצטווה אברהם אבינו עלי-ידי אלה

אוצרות אל-אקצה, שאין להם תחליף, נחפזה הי ממשלה למנות ועדת-חקירה ממלכתית עוד לפני שנתפס המטורף. כאשר תיכננה מחתרת-הטרור היהודית את פיצוץ הרהיבית שמה הממשלה קץ ליחסה הסובלני כלפיה, ואסרה את אנשיה. כך עשתה גם כאשר תיכננו חסידי מאיר כהנא מעשה דומה.

הפעם העניין חמור הרבה יותר.

אם נפסול את האפשרות ששילנסקי, כהן ושות' הם סוכנים שתולים של אש"ף או ברית-המועצות, וגם את ההנחה שהם כסילים חסרי-תוחלת, וגם את החשד שהם משוגעי-פירסומת עד כדי כך שהם מוכנים להמיט שואה על עמם למען שתי דקות בטלוויזיה — מה היתה כוונתם?

אין ספק שהיתה כאן פרובוקציה מתוכננת. לא היה זה ביקור תמים של ועדת-הפנים. רוב ה מבקרים לא היו כלל חברי ועדת-הפנים, רוב חברי ועדת-הפנים כלל לא באו. צבא הצלמים שהוזמן להילות לפמליה הבלתי-קדושה (ליהר) דים ארוקים אסור בכלל לעלות להרהיבית) מעיד על מהותה. כן גם העיתונאים שהוזמו עלי-ידי עוזריה של גאולה כהן לעלות ליציע-העיתונאים בכנסת, לפני שפרצה כרוח-סערה לאולם, בהצגה מלודר-אמתית של היסטריה.

אין שום מניעה מוסרית או מעשית לחבריי-כנסת לבקר ברחבת המיסגדים, אם נעשה הדבר אחרי תיאום מוקדם, בצורה מנומסת, שקטה ואדי-בה, כפי שמבקר בן-תרבות בכל מקום המקודש למישהו.

כאן היתה פרובוקציה פשוטה וגסה. ומכיוון שחוקה על אדם שהוא מתכוון במעשיו להשיג את התוצאה הצפויה, אין ספק כי אנשי החבורה אכן התכוונו לערוך פרובוקציה ולגרום לתוצאות הצפויות — פוגרום מקומי ועולמי.

לשם מה? גם זה ברור. פוגרום מונע שלום. פוגרום מחרחר מילחמה. ומי שרוצה להחזיק בגדה המערבית וברצועת-העזה צריך למנוע שלום ולחרחר מילחמה בכל מחיר.

שילנסקי וכהן — וכל המחנה הגדול העומד מאחוריהם — מעדיפים מלחמת-קודש עם מאות מיליוני מוסלמים בעולם על פני שלום אשר יביא, בהכרח, להחזרת השטחים הכבושים.

ומכיוון שאינם דמוקרטים, ואינם סומכים על הכרעת הרוב בבחירות, הם רוצים לכפות בחירה זו על מדינת ישראל כולה. על הדור הזה והדורות הבאים, על רבבות ההרוגים הצפויים בארץ ובפזורה. כך הם בנויים.

הלוואי ויכולנו להגיד: זה כליכך מטורף, עד כי אין שום סיכוי שמזימה זו תצלח. לצערי נכון ההיפך. יש כל הסיכוי שאכן תצלח.

כל מיני אנשים טובים, ביניהם טיפוסים ליברליים, "אנשי שלום" ודומיהם, משמיעים עכשיו דברים "סבירים" כמו: "יהודים ומוסלמים יכולים לשהות ביחד על הרהיבית", "לא יתכן שיהודים לא יוכלו להתפלל על הרהיבית", ועוד דברים מסוג זה.

דברייטרוף במסווה של הגיון צלול ושקול.

לקנאי דתי משול למטורף — ואולי הקנאות הדתית היא אכן צורה של טירוף, מחלת-רוח פרטית וקבוצית, חשוכת-מראם.

להפגיש קנאידת יהודיים ומוסלמים בכיכר אחת, המקודשת מכל קדוש ל"אלה, גם לאלה — הרי זה שיא-הטירוף! מי שמעלה על דעתו כי זה יסתיים כאחווה קנאים מלבנת, מין שנת-אחים-מוסלמים-יהודי רייסגס-יחד, מוטב שיחוש אל הפסיכיאטר הקרוב ביותר לצורך בדיקה.

זהו מירשם לאסון! זהו הזמנה לשואה!

ראינו מה מתרחש במערת-המכפלה, כאשר קנאידת משני הצדדים אמורים להתפלל באתר אחד. אך מערת-המכפלה היא כאין וכאפס לעומת הרהיבית. מי שמוכן להרכיב מכות ולספוג מכות למען קיברי-אבות מדומים בחברון מוכן להרוג ולהיהרג למען קודש-הקודש. הרהיבית בירדנו. אלוהים ישמור!

מאת אורי אבנרי